

POSTANOWIENIE

Dnia 8 czerwca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie K.W. skazanego z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii i innych, po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej w dniu 8 czerwca 2021 r. kwestii dopuszczalności kasacji wniesionej przez prokuratora od wyroku Sądu Okręgowego w E. z dnia 19 listopada 2020 r., sygn. akt VI Ka (...) na podstawie art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 523 § 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

pozostawić bez rozpoznania przyjętą kasację jako niedopuszczalną.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w E. z dnia 30 czerwca 2020 r., sygn. VIII K (...) m.in. K.W. został skazany za popełnienie przestępstwa z art. 59 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k.(pkt I aktu oskarżenia) i za to wymierzono mu karę roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz za popełnienie przestępstwa określonego w art. 13§1 k.k. w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (punkt II aktu oskarżenia) na karę 2 lat pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10zł. Jako karę łączną wymierzono 2 lata i 3 miesiące pozbawienia wolności.

Na skutek wniesionej apelacji przez obrońcę oskarżonego K. W., Sąd Okręgowy w E. wyrokiem z dnia 19 listopada 2020 r., sygn. VI Ka (...) zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że: a) uchylił orzeczenia o karze łącznej wobec K.W., b) w miejsce czynu kwalifikowanego z art. 13§1 k.k. w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uznał go za winnego tego, że w dniu 4 grudnia 2019 r. w P. wbrew przepisom ustawy posiadał substancję odurzającą w postaci marihuany w ilości 69,63 grama, kwalifikując ten czyn z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii i wymierzając mu za ten czyn karę 8 miesięcy pozbawienia wolności, c) orzekł jako karę łączną rok i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Od tego wyroku, w zakresie rozstrzygnięcia w pkt b, kasację na niekorzyść skazanego wniósł Prokurator Rejonowy w E. zarzucając rażącą obrazę prawa procesowego art. 7 k.p.k. przez dowolną subsumpcję zachowania oskarżonego K.W. (opisanego w pkt II aktu oskarżenia) wyrażającą się w uznaniu ilości 69,63 gr środka odurzającego w postaci marihuany jako niewyczerpującej znamion czynu z art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, co doprowadziło do nieuzasadnionego przypisania czynu z art. 62 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz rażące naruszenie prawa materialnego, a to art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii prze błędną wykładnię, polegającą na uznaniu, że ilość 69,63 gr marihuany stanowi jedynie zwykłą ilość środków odurzających w rozumieniu ust. 1 wskazanego przepisu, podczas gdy prawidłowa wykładnia i utrwalone orzecznictwo wskazują, iż taka ilość środków wypełnia znamię znacznej ilości. W konkluzji wniósł o uchylenie wyroku Sądu odwoławczego w zaskarżonej części i przekazanie sprawy - w tym zakresie - temu Sądowi odwoławczemu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Ograniczenie wnoszenia kasacji na niekorzyść oskarżonego pozwala na wnoszenie jej jedynie w razie uniewinnienia oskarżonego albo umorzenia

postępowania (art. 523§3 k.p.k.). Kasacja przysługuje stronie niezależnie od przesłanek umorzenia, ale wyłącznie od wyroku umarzającego postępowanie.

W tej sprawie Sąd Okręgowy w E. wyrokiem z dnia 30 czerwca 2020 r. zmienił wyrok Sądu pierwszej instancji w zakresie jednego z czynów przypisanych oskarżonemu (opisanego w pkt II aktu oskarżenia) i uznał go za winnego popełnienia innego czynu wyczerpującego dyspozycję art. 62 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. W kasacji skarżący podniósł jedynie uchybienia w zakresie prawa procesowego i prawa materialnego. Nie podniósł zarzutu zaistnienia uchybień wskazanych w art. 439 k.p.k.

W tej sytuacji należało uznać, że z uwagi na wymienione ograniczenia wnoszenia kasacji na niekorzyść i niepodniesienie w kasacji bezwzględnych przyczyn odwoławczych, przyjętą kasację należało pozostawić bez rozpoznania jako niedopuszczalną z mocy ustawy.

Z tego powodu orzeczono jak na wstępie.